

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шл. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописи не повертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 5 фр. фр., Чехословаччині 30 ч.к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29.41.
Друкарні: 29.26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

18 Всі українці голосують на самоті 18

правдиво національну українську листу

Рятунок українських мандатів.

Львів, 1. березня 1928.

Відсутність одного українського національного блоку, роз'єднання між українськими партіями, а навіть поділ поодиноких партій на «праві» й «ліві» та поява гав. диких (одиночно-амбіціонерських лист) журбою і тривогою проймає українських виборців. І зовсім слушно, бо через розпорошення українських голосів утворюються прогалини, які можуть дати величезну виборчу перемогу нашим національним і соціальним ворогам.

Рахуючись з фактом окремішнього, самостійного виборчого виступу поодиноких українських партій, багато українських виборців уже гелер продумують над тим, яким би то способом рятувати українські мандати, себ-то так повести виборчу справу, щоби якнайменше українських мандатів пішло на пропаще. Деякі зі старших українських виборців пригадують собі парламентарні вибори з рр. 1907 і 1911. Тоді існували у Сх. Галичині двома мандатів виборчі округи. З виставлених кандидатів вибраними є ті два, з яких перший одержав абсолютну більшість всіх голосів (посол більшості), а другий 25 проц. голосів. Ті вибори мали різні комбінації. Бувало так, що при першому голосуванні ніхто з кандидатів не одержав вимаганої кількості голосів, тоді приходило до повторного вибору, а бувало й так, що виходив посол більшості, але не виходив посол меншості, бо ніхто з кандидатів не одержав 25 проц. голосів. Тоді приходило до тісного вибору між двома кандидатами, що одержали найбільшу кількість голосів. Не будемо вдаватися в подробиці, згадаємо лише, що двома мандатів округи були призначені на те, щоби другим послом (послом меншості) був поляк. Ясно, що українці, бажаючи в своїх округах вибрати обох своїх послів, мусили маневрувати аськими способами. Головною треба було підтримувати слабшого кандидата (себ-то кандидата слабшої партії), щоби його довести до тісного голосування і переперти його вибір.

Та думка про конечну, патріотичну підтримку слабшої партії покутує й досі. Ремінісценції передвоєнних часів товчуться ще й досі серед українських виборців старшого покоління. Вони думають, що найкраще прислужається загальній справі, що сповінять великий патріотичний вчинок, що врятують український мандат чи навіть два або три мандати, коли підтримуватимуть слабшу партію, хочби навіть не поділяли їх світогляду, хочби не писалися на їх програмі.

Є ще крайній фальшивий погляд, який припоровлений у практиці може принести найбільшу шкоду українській національній справі, а замість врятувати загрозжені українські мандати їх з певністю погубає. Польська виборча ординація є сконструована в користь сильних, великих партій, а в цю користь слабких і малих. При тому є вона дуже склад-

на, покручена і не кожний громадянин може яксяді зрозуміти її таємниці. Не час тепер і не місце вдаватися в подробиці і пояснення цієї ординації. Для зрозуміння, як наступає вибір послів і поділ мандатів між поодинокими листами, ми наведемо сутні уступи арт. до виб. ординації. Отже поділ мандатів наступає в цей спосіб:

«Числа (суми) важких голосів, відданих (зложених) на поодинокі листи, діляться чергово через 1, 2, 3, 4 і т. д. аж до тієї хвилі, коли з отриманих в той спосіб часток дається устанвити по черзі стільки найбільших чисел, скільки мандатів є в окрузі до поділу. Кожний листі кандидатів признається стільки посольських мандатів, скільки припадає їй чисел зпоміж устівненого в згаданий спосіб ряду чергово найбільших чисел».

Так постановляє про поділ мандатів виб. ординація. Та щоби цю постанову зрозуміти, треба подати наглядний приклад. Приймим, що в якійсь виборчій окрузі, на яку припадає 9 мандатів, є виставлені такі листи: ч. 18 (УНДО), ч. 22 (радикали), ч. 19 (Сель-Роб-Лівія), ч. 26 (УНП), ч. 6 (УНС), ч. 1 (Бальск співа-праці з урядом) і ч. 17 (жиди). Приймим, що ті листи одержали таку кількість голосів: ч. 18 — 85.000 голосів, ч. 22 — 53.000, ч. 19 — 18.400, ч. 26 — 18.000, ч. 6 — 14.000, ч. 1 — 36.000, ч. 17 — 34.000. Поділім ті суми голосів поодинокими листами через 1, 2, 3, 4 і т. д. згідно з постановами виб. ординації, то одержимо для ч. 18 такі числа в черговому порядку: 85.000, 42.500, 26.333, 21.250, 18.600 і 14.167; для листи ч. 22 такі числа: 53.000, 26.500, 17.667, 13.500, 10.600, 8.833; для листи ч. 19 — 18.400, 9.200, 6.133, 4.600, 3.667, 3.133; для листи ч. 26 — 18.000, 9.000, 6.000, 4.500, 3.600, 3.000; для листи ч. 6 — 14.000, 7.000, 4.667, 3.500, 2.800, 2.333; для листи ч. 1 — 36.000, 18.000, 12.000, 9.000, 7.200, 6.000 і для листи ч. 17 — 19.200, 9.600, 6.400, 4.800, 3.840, 3.400.

Котра з тих лист одержить мандат і скільки? Мандати одержуть найбільші по черзі числа, які вийшли з довершеного поділу. Отже перший мандат одержує 18-ка, другий — 22-ка, третій — 18-ка, четвертий — 1-ка, п'ятий — 17-ка, шостий — 22-ка, сьмий — 18-ка, восьмий — 18-ка і дев'ятий — 18-ка, себ-то 18-ка одержує п'ять мандатів, 22-ка — два, а 1-ка і 17-ка по одному. Зате 19-ка, 26-ка і 6-ка не одержують ніяких мандатів. Зібрані ними голоси пішли на марне, а виборці, що голосували на ті листи просто передівали з пустого в порожнє. Вони не лише нічого не помогли своїй партії, але й причинилися до заграти ще одного українського мандату. Бо коли прихильники 19-ки і 26-ки були кинули свої голоси на 18-ку, то були б врятували ще один український мандат. Бо даючи найсильнішій 18-ці 36.400 голосів, були б піднесли суму її голосів до 121.400. Таке велике число поділене через 1, 2, 3, і т. д., було б дало такі дальші числа: 121.400, 60.700, 40.467, 30.350, 24.280, 20.233. Таким чином 18-ка здобула би 6 мандатів, а зате втратила б мандат 17-ка (жиди). Ще краще було би, якби всі українські партії були пішли одним фронтом, одною лавою до виборів, бо тоді

всі мандати були б в деяких округах припали українцям. Але пропало. Сьогодні вже не доводиться про те говорити. Та зі зясованого одна наука, що рятунок українських мандатів у підтримці сильних і великих партій, у підтримці 18-ки, а не у допомозі слабим, невеликим партіям.

І не лише в тому вага великої і сильної партії, що шляхом її підтримки рятується українські мандати в округах, але тим чином здобувається також більше мандатів з т. зв. державної листи. Як відомо, виборці в округах вибирають лише 372 послів, а 72 мандати розділюються пропорційно з державної листи між ті листи (партії), що перевели вибір своїх кандидатів щонайменше в 6 виборчих округах. Тільки при поділі мандатів державної листи голоси виборців не грають вже безпосередньої ролі, тільки кількість мандатів, здобутих поодинокими листами щонайменше в шістьох округах. Тут поступається так само, як при обчисленні в округах, а саме ділиться через 1, 2,

3 і т. д., але не кількість голосів, але кількість здобутих поодинокими листами в округах мандатів. Ясно, що котра листа перевела (щонайменше в шістьох округах) більше послів, тимбільше мандатів приділяється їй з державної листи. Отже голосуючи на велику і сильну партію, в даному випадку на 18-ку, не лише рятується українські мандати в округах, але й побільшується значно їх число (кількість) через приділ з державної листи. Хто голосує на слабку партію, яка ледви чи переведе своїх кандидатів в округі, або й переведе в одному-двох округах, але не переведе в шістьох, або навіть переведе в шістьох, але лише по одному, отже й так нічого не здобуде з державної листи, той повторює тяжкий національний злочин. Рятунок українських мандатів, щоби 18-ка, яка репрезентує найбільшій партії, здобула якнайбільшу кількість голосів. Ця свідомість і відданість загальній справі повинна бути провідною зорею для українських виборців в дні 4. березня.

Нова Сербія?

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 24. лютого 1928.

I.

Від добрих двох тижнів назва Литви і Бля Вальдемараса «не сходять» — говоривши відомим жаргоном — «дісторію» тутешньої преси. Карикатури, телеграми, статті, навіть цілі серії статей — і завжди: Литва і Вальдемарас! Популяризм Вальдемараса? Литовська пропаганда?

Популяризм — без сумніву, тільки, коли можна так висловитися: проти широти; бо немає тепер в Європі, ні в світі цілому, особи більше «достоїнної погорди й неапатії» — а погляду великої більшості французьких газет, очевидно — від того незалежно що незалежно литовського диктатора. Він і європейські, і брехун, і лгуни, і «літветизм» німецького роду, і більшовицький заплотанець, і німецький, він навіть «літветизм український», і чого ще хочете? Останній «комплімент» — чи треба це пригадувати? «Литветизм» Вальдемараса двома обставинами паразит: перший — що з українською делегацією він був у сьні 1917 року в Києві до Берестя, хоча там іменем Литви увійти в з'яток з німецькою командою й дипломатією, той другий — що під процесу Шварцбарда і глибокого враження, амальганного намі на цьому процесі, наше національне ім'я «христувалося» тут кріпко усталеною маркою. Ізда цього, мимозолом кажучи, навіть не можна гадати на французькій; ні вони, ні взаємобудь ішла нація, навіть вже не погабується в досвіді над тужими народами, позначку, у дитину, коли тільки посправа, позначку, загальніють на всю націю: так наприклад, бачимо не по імені, як просто еспанці — бачимо не по імені, як просто італійці дуже мало (і що раз менше) еспанці займається боротьбою з бичами. А ми, від процесу на погроми, теж маємо тут а деякі колах усталену марку. Вальдемараса вже й котили під ної підлоги...

Пропаганда литовська? Без жарту: на левій Литві не стало би гроша, щоб

оплатити в свою користь таку широку пресову кампанію, яка тепер розв'язана в тутешній пресі — проти Литви. На такий видаток могла собі дозволити 30-мільйонна Річпосполита, очевидно й не без впливу з відповідних французьких кол

II.

Про малежку, навіть не дасмізловую. Литву тутешні газети підозрюють з однією: що вона і хоче, і може статися до Річпосполити, і за цим для будучого узладу європейських кордонів тим, чим стала для них. Австро-Угорщина і для теперішньої європейської карти Сербія, Литва — нова Сербія. Ось вам страхана. І ось із чого болять голови теперішніх «белі поседеніє»? Ось посала литви, на Литві! Не відрізати їй ту славу Люблінську унію, що кинула Литву в «братерські» обійми Польщі? Шляхуцький і Залеський, звесняють французькі газети, «літветизм» Литви і «серлетизм» хотіли відрізати унію з нею. По річ: на Люблінській унії відносно часу дуже популярна у Франції, і доволі поговорити ціл година з котрим-небудь французьким політиком, «освідомленим» відомою пропагандою, а покуте словесною тієї унії, що лягла була в основу величезної потуги козачої Річпосполити, словесною — таї поради: чому б і нам, Україні, не відрізати Люблінську унію? Чого ті Литві сподобалося авторизувати «літветизм» свою літветизмську елиту — як готово, польська, що раз прийняла би на себе адмініструвати Литву? Чому опираються литовські вчителі і учні до своїх середніх і вищих шкіл? У поляків є цього товару (преда, трохи (накази) вартості) доволі як експорт — у Литву, Білорусь, Україну, кудя хочете.

Але литвини широкі і відважні Леваї, і не пахне. Отже «літветизм» і «серлетизм» Вальдемараса (жарту!) Невже так, не пера (іні) роки віде-сь і будувати (накази) «літветизм» чи хотіли в європейських політиках ау-

В. П.

Талей Конаровский

Principles of

В часі боротьби на вулицях Львова
попав наш кандидат у руки поліції.
Був побитий і майже раниений та лежав
у ліжку. Дальше життя кандидата зна-
вало тісно з годинним ран, що в тієї
жодя й досі, чого доказом його зборота
гонокрольогія.

Офіс для ініціативи в
Союзу Українських Асоціацій, а крім

НОВИНКИ.

— Остерігайтеся виборців! Остерігаємо українських виборців перед дачками на синьо-жовтому папері, виданими „Російським Народним Об'єднанням“. Це канцелярська партія піднімається в той спосіб під українські національні барани і український прапор, щоб, агітуючи за листом ч. 20, баламутити українських виборців.

— АРЕШТУВАННЯ. У Брішанні арештували двох селян ІВАНА БАРАБАША й АНДРІЯ ВОЛУМОВИЧА, що агітували за Українським Нап.-Дем. Об'єднанням. Їх відвели до поліцейського арешту в Бродях. У Рогатині арештували ІВАНА КОРИТКА і відвели до арешту в Бережанах, а в Бурштині 7 СЕЛЯН, яких імена покищо нам невідомі.

— Проф. Іван Боберський, що приїхав на кілька днів до Львова в своїх особистих і деяких громадських справах, відвідав нашу редакцію перед своїм відходом до Канади. Завтра покидає він Львів, щоб в Канаді вести далі ту відповідальну громадську працю, яку він там з успіхом черпав кілька останніх літ. В часі короткого побуту в нашій редакції поділилися Шановний гість своїми враженнями з Канади та познайомив нас з загальними рисами з життя і буття тамошнього українського громадянства. З нагоди відходу, згідно повороту, заслуженого в нас громадянина до Канади, бажаємо йому якнайкращого успіху в праці для добра не тільки канадської української еміграції, але для всього українського народу.

— З музичного життя. Довідаємося, що відомий наш чейст Богдан Бережницький виступить у Львові в аласним концертом при кінці першої половини березня. Подорожні подамо в найближчих днях.

— Перетягнорче мистецтво. Замість сотні колових мистецтв афіш, що могли би ввести різноманітність серед сірих мурів міста, мешканці Львова можуть уже від кількох днів подивляти на домах, парканях і мурах неграбних числа виборчих листів, виписаних вуглем, маєю, вапном і домашніми фарбами. Минуть місяці, а може й роки, поки місто дасть собі раду з цим мистецтвом мистецтв і політичних аматорів! Якби магістрат був наложив кару за замовчування чужих стів цією виборчою арифметикою, а „сторожі заду“ мали стільки очей і стільки ніг скільки треба, щоб доглядати та переловити кожного такого „свобідного“ мистця, то і збриних кар можна би скласти великанський фонд для побління всіх брудних домів у Львові!

— Український Національний Хор Дмитра Котика підчас своїх виступів у Кракові зістав заангажований через німецьку Концертову Агенцію на низку концертів на Горнішому Шлеску, яку Хор розпочинає виступом в Катовицях, співаючи для надвродної радістності.

— Темна хроніка. До кариного суду відставили кандидата на посла Кароля Каспрівича (з групи Бриля), за те, що він від довшого часу жив із селянської наївності, беручи від своїх майбутніх виборців гроші на рахунок рійних обіцянок посади. — Арештували даму Кобильник, що жила із краденою чужою власністю, з другим мужем, не маючи розводу від першого, ще й з любов'ю для піддержки бюджету. — У селі Прусах, біля Самбора, арештували селянку Крик, обанувачену у вбивстві мужа.

— Чайковський і кіно. У париській пресі висвітлено таке оголошення: „У найближчих днях почнеться виконання фільму „Патетична симфонія“ на підставі славного твору Чайковського. Тому, що акція цієї фільми відбувається в Марокко, туди їхали вже режисер і артисти“. Мароканська фільма на підставі музичного твору українського композитора! Гей-гей! можна уявити собі, що із цієї патетичної симфонії зроблять кіношні штукарі в Марокко! Між артистами, що передаватимуть цю африканську історію надходимо теж привітати боксера Карпентіє!

— Націоналістична Чапаліна. Сіоністична „Нає Велет“ подає цікаву інформацію про націоналістичну Чапаліну, який у свій час на злитті американських репортерів відлежав свого життєвого походження. Тепер довідаємося, що англійсько-жидівський відомий письменник Ізраель Чапалі, який знав дуже добре мову істину Чапаліна та його роду, подає уже давно точні подробиці його життєпису, з якого виходить, що Чапаліна виховався в жидівській дільниці Лондону Уайтхелла, у жидівській рідні.

— Обороніть праці. У Паризі один англійський антикар веде боротьбу із судом, поліцією і своєю професійною організацією домігшись за принцип свободи пра-

ці, і то незвичайно оригінально. Антикар Кастій став славним тим, що в неділю, коли антики в зачинені і він не має права продавати в них антики, пролазе в них усе інше, те, що продавати вільно: цукорки, городовину квіти та книжки. Чотири роки тому організований антикарський помічник добився того, що в неділю більшість антик в зачинені, щоб антикарі мали відпочинок. Мось Кастій заперестував проти цього і заявив, що кожному вільно працювати, коли хоче. Досі він має 130 судових процесів за порушення існуючих розпорядків і всі ці присуди висять у віках його антики як найкраща реклама. Даремне перед ним військами йдуть маніфестації антикарських помічників. Донко антики Кастій збирається така юрба цікавих, що поліція є безсила, Кастій закриває свої полиці з аліками іншими предметами продажу, аж до образів включно, і торгує. Він є той думка, що як довго в неділю недуги не зупинять своєї праці в людських організаціях, так довго і антики повинні бути в зачинені. Коли ж йому не дозволяють продавати античних аліків, то він придумує різні інші середники, якими підтримує людське здоров'я, гумор і осянову суспільності — працю.

— Світова всячина. Гувер, найімовірніший кандидат республ. партії на президенту Спол. Держав, заявив, що коли його виберуть, він зобов'язується підтримати заборону продажу алкоголю. — В Атенях уперше за 20 літ місто вкрито грібним шаром снігу. — В Югославії настали сильні морози; найнижча температура 10 степен. — Франц, міністр освіти Ерріо приготував книгу про Бетовена вибирати в подорож в усі ті місця, де жив і працював геніальний композитор. — Англія писемник Томас Гарді залишив 100.000 фунт. шт.; жінці записав 600 ф. річно, з тим, що коли вийде вперше заміж, відстане лише половину. — Бувиш, президент франц. республіки Мілеран вернувся до адвокатури. — У Римі відчинили нову оперу; на святкову виставу пішла слабка опера „Неорон“. — Вашингтонський сенат прийняв резолюцію, що касує обмеження візду для членив-чужинців. — Форд вибирається цього року до Берліна і до деяких славянських держав у зв'язку з проектом побудувати там фабрики авт. — Америк. боксер Демпси рішив узяти за хайборюство на велику суму до спільки з бувиш президентом Мексику. — СРСР видасть з нагоди ювілею Толстого та Горького поштові марки з їхніми портретами.

Як нищити шкідників у березні.

Хто не зробив ще цього досі повинен з початком березня сприкувати дерева та овочеві кущі 3-процент. розпусом Солябару розвести одню кльо Солябару в 30 до 31 літрах води, а також викинувати шкідників, що знають по норах, пасткою „Зелю“. Як приманку можна вживати корінь селерів і моркву, які треба перерізати, помазати пасткою „Зелю“ і аложити до нор.

Треба теж підготувати інсекти та грядки при помочі дезинфекції землі, середником „Успулюю“, дуже добрим проти капустяної зарази та цвіль. Дезинфекцію переводити бодай на три тижні перед висівом розсади. Одну квар. метр з інсектової землі змішати з 75 гр. „Успулюю“ або сприкувати грядки сим-там 5 пром. розпуском „Успулюю“ (50 гр. „Успулюю“ в 20 літрах води), рахуючи на 1 квар. м. поведіти з 10 літрів розпуску „Успулюю“. Також сімена городних рослин треба байкувати (запалувати) 25 пром. розпуском „Успулюю“ (50 гр. в 20 літрах води) щоб знищити шкідливі зародки грибка на сіменах. Ця заправка триває 30 хвилин. Для більшого наслідку як бобу, фасолі, гороху, огірків, то-що, треба вживати сухої байди „Успулюю“.

Також наслідки ярого збожа треба запалувати сухим „Успулююм“. Так заправлено зерно є охоронено перед новою заразою, мильми і іншими шкідниками, що оминають його; і кільки в ньому не псується. Рання весна є теж пригода пора для нищення полемих мишей „Зелю“, „Зелю“ нищить ослаблені миші, гіснажені недостачею харчів підчас зими, а саме: при помочі спеціального примадку т. за. карабілки. Коли є менший простір землі, то треба найти таку раду: коли підляже місце, де є миші, вкладаємо там деревні або подібні руки, наповнені повною ложкою терпту „Зелю“, кладемо їх повною рукою в один місці ці руки можна перенести на інші місця, де вони ще є.

Біржа.

Полар 8:40—8:45, канадський долар 8:30—8:35, корова яскри 0:20—0:25, 0:20—0:25, австрійський шилінг 1:25—0:15, 0:15—0:15, 0:15—0:15, французький франк 0:34—0:35, швейцарський франк 1:11—0:30

Дописи.

ТЕРНОПІЛЬ. (Виселення на спростування). В 42 ч. „Ліва“ з 24. II помітив проф. Кордуба спростування на дописі з Тернополя, в якій зазначено його особа. Тому що спростування не відрізняє з правдою лише з тим, що проф. Кордуба забрав свою дотку з гімназії „Рідної Школи“ та вписав до польської, про яку не відомати мені як управителя гімназії місця для виселення незгідно з правдою твердження проф. Кордуби. 1) Не є правдою, що „ліва“ зазначила його і його лінійку інтервенції в дирекції не мала успіху, бо коли мого заарештували виславляли жалобою проф. Кордуби з дня 13. XI. 1927 його не дозволили, добувалися він для 15. XI. 1927 в присутності проф. Михалевича спростувати свої іаміти на писанні, чого не зробив, лише 17. XI. забрав дотку зі школи і тим зробив велику дотку мою інтервенцію знову, а тобто після того він жалобу до Гол. Управл.; 2) Не є правдою, що „ліва“ зазначила йому забрати дотку з гімназії і явити приватно, бо я в присутності тогочас проф. Михалевича радив йому лише дотку, ніщо вола зора, на якийсь час лишити в дозі, щоб відлучили; 3) Не є правдою, що Гол. Управл. Р. Шк. по переведенні сайдана висказав узн. Верболюваного погодивши, бо справа ця не досі Гол. Управл. не вирішена; 4) Не є правдою, що проф. Кордуба „не висловився в об'єднанні спосіб про членів учительського збору гімназії Р. Шк.“, а навпаки правдою є, що обиди написана ним в доволі Української Бесіди в присутності близького числа людей і то в такій формі, що Биді Бесіди вважав потрібним проф. Кордубу заперечити з товариства, що ін писемство подано до відома. Цю обиду має судити мировий суд аломедай по думці статута Р. Шк. — Іларіон Бринкович, управитель гімназії.

КАЛУЩИНА. (На що зуживають і як ділять призначену для жертв повені кукурудзу?) Дни 24. лютого н. р. привезли зі старостами в Калущі 1500 кг. (15 кірлів) кукурудзи для потерпілих від повені в селі Небилів. Замість віддати кукурудзу до громадської канцелярії, де повинна була її розділити громадський уряд, як це досі практикувалося, відставлено її в дорученні старостами і в порозумінні з начальником громади Мих. І. ванніським чомусь до надлісництва в Небилів, де управителем є інж. Бушинський. Вікне є й головні виборчі комісії. По селі кружляють поговори, що інж. Бушинський буде розділяти кукурудзу сам аж по виборцях і тільки між тих, що віддадуть голос на польську виборчу листу (самозаразимо на одинок). Але на тому не кіпчє, бо подають далі ще й те, що п. Вуж. обіцяє чертку кукурудзи за голос і привутих, яких не обіця, голос вже тепер зобов'язався словом віддати голос на польську листу. Хто таке зобов'язався далі, усе це дістати чертку кукурудзи. Багаді місяці урядники з надлісництва розкидали дуже інтенсивно людей і лагали за українськими виборцями. Вони їх страляють чим можуть, щоб тільки відобути голоси на польську листу.

СЯНІЧЧИНА. (Як віне одинок висловлює за вісімнадцятю?) До Вілської обласної комісії реалізатори виборчих угодів одинок висловлює віне, щоб настроїти українських виборців до голосування за одинок. Головний реферат одиноків зі Сянкова почав свою промову від самоослони і моголістів для маршала Пісудського. По ній забрав слово депутат УНДО з Перемілля Казея Домардський, який мігши вісімнадцятю правдиво облича одиноків та її агітаторів, що хочуть спекулювати на невідомості деяких українських виборців. Замість своєї промови одиноків на честь Українського Національного Демократичного Об'єднання, що агітували прийняти гуманні сплати. По тім промові одиноків одиноків, зазначив одинок до організації під прапором Нап. Об'єднання. До слова зголосився ще одинок агітатор одиноків, але припустив не дати йому говорити. Але промови місцевого парона о. Андрійчика рішлі ученики віне віддати голоси на листу т. й. На закінчення відповіли мені „О. Я.“ стрілецьким писем. Заразом не віт, а якого тихоме амбиди сплати одиноків агітатори одиноків, відграв аматорський курток відомий читачам „Провісний“ штуку і. Франка „Уражене щасті“.

Останні вісти.

ЛИТОВСЬКА НОТА У ВАРШАВІ.

Варшава, 29. лютого 1928.

Нині приїхав до Варшави заст. начальник с.к. відділу мін-ства закор. справ Рачинський. Він був делегатом польського уряду в Естонії, а задержавшись в поворотній дорозі у Римі, одержав литовську ноту, яка є відповіддю на польську ноту.

У ноті сказано, що польський уряд не змівна зобов'язав у справі повороту литовців, виділених із Польщі та не розвивав литовських відділів, організованих проти Литви. Тепер Вальдомарас предкадає Польщі таку резолюцію: Просити з Ліги Націй об'явної помочі в переговорах, а коли польський уряд годиться на це, устійбити з делегатом Ліги лату і місце; коли а якихнебудь причин польський уряд протинється помочі Ліги, литовський уряд готов почати переговори 30. березня н. р. у Кенігсберзі.

АРЕШТУВАННЯ БІЛОРУСЬКОГО ДІВЧА.

Вільно, 29. лютого 1928.

В Новгородку арештовано білоруського дівча Павлюкенич. Павлюкенич була доведена головою Віл. Нап. Ради, після устуння із головодства й агітував за листом, на якій місці фігурував.

АРЕШТУВАННЯ КАНДИДАТА 18-ки.

Вільно, 29. лютого 1928.

В Ошнівах арештовано кандидата з листи Вільнох непольських народів Пелю, який кандидував із виб. окр. Ліда. Його арештовано під захистом протидержавної агітації.

СКІЛЬКИ ЕМІГРАНТІВ МОЖЕ ВИХАТИ ДО АМЕРИКИ?

Берлін, 29. лютого 1928.

В Вашингтоні повідомляють, що Куліж предкадає у сенаті акт із ревізії дотеперішньої системи розділу еміграційних квот для поодиноких європейських держав на основі нап. ключа. Еміграційну квоту для Польщі, що досі вносила 5082, підвищено до 6090. Ці квоти обов'язуватимуться від 1. липня 1928.

Присилайте жертви на Народний Виборчий Фонд У.Н.Д.О. до Земельного Банку Гіпотечного у Львові, Підвалі 7. на конто Народ. Виборчого фонду.

КОЖНИЙ СВІДОМІЙ УКРАЇНЕЦЬ ВІДДАСТЬ СВІЙ ГОЛОС НА ЛИСТУ

18

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під дирекцією г. Стадника (вул. Шашкевича). Перерва.

Міський великий театр:

1-го г. 7:30 веч. „Гра кохання і смерті“.
2-го г. 7:30 веч. „Гра кохання і смерті“.
3-го 3:30 попол. вистава для молоді.

Міський „Театр Новин“:

1-го г. 7:30 веч. „Лише Ти“, оперетка В. Колло.
2-го г. 7:30 веч. „Лише Ти“.
3-го г. 7:30 веч. „Лише Ти“.

Кіна.

Аполло: „Червона танечниця“.

Лев: „Потюра та дівчина“.

Палас: „Графиня Дан шев“.

Фатаморган: „Білі ночі“.

Casino: „Дощ рож“.

3 театру.

„Завмерше місто“, опера Корнігольда в міському театрі).

В останніх кількох роках львівський міський театр намагається в опернім ділі подати деякі повні опери із західно-європейської т. зв. модерної музики. Після Д. Альбера „Мертвих очей“, і „Голоса“ прийшла черга на Корнігольда „Завмерше місто“. Еріх Корнігольд (син відомого віденського муз. критика Юлія К.) молодий ще композитор зважав собі деяке ім'я ще як „Вундеркінд“, що компонував від 11-го року життя, дав уже значне число камерних і кількох оперно-музичних творів. Його опера „Завмерше місто“ написана на лібретто П. Шотта на основі роману Я. Розенбаха „Bruges la Morte“ і виставлена уперше в Гамбурзі 1920 р. — удержується на підземних сценах звадки деяким актуальним нині прикметам оперно-драматичним і завдяки музиці, доволі колоритній та інтересній, в міру першій модерним соком. Драматичний зміст лібретта вишуканий і позитивно навіть оригінальний, але не дуже то поглиблений. Він оснований, а радше має основою, на отсій психічній диверсії в душі маляра-артиста — між спомином про померлу кохану дружину, тугу за минулим „пастям“, та горючим бажанням, даремним зусиллям оживити минуле назово у другій жіночій істоті, фізично подібній та душевно зовсім непохожій на померлу. Ця диверсія в душі артиста і доводить його до катастрофи, убивства в ля Отелло. — На шасті тільки у сні, щоб відтак пробудити у його душі рефлексії про неможливість воскресити мертво минуле, та постанову пожити „Завмерше місто“, та почати нове життя. Тількиж оця прогалина в душі, зображена в опері крайню поверхово, розбита на ряд екстравагантних, вишуканих а не все шляхотних мистецьких помислів, якими автор хоче підбити смак сучасної повноцінної публіки, та яких жорстокою падею одноціпля лівня драматичного виразу. Помисли ті власне докопом мінються та губляться між собою та не в силі сотворити глибокого драматичного переживання. Музика Корнігольда, хоча й доволі сочиста й колоритна, гарно і уміло прикрашена у всій модерній технічно-співній та вокально-інструментальній ефекти, всеж таки в самій суті і основі виявляє за мало виразу і сили в рішачих моментах та приспосовується поверховним дрібницям; хоча й оперує Вагнерівськими „дзвоні“-мотивами, то не має в тих мотивах потрібної характеристика і виразу, щоб їх виділяти до чогось символічного; хоча й черпає шедро із оперних вокально-драматичних ефектів новоіталійської опери Пуччіні et comp. (пр. в хорівних ансамблях, хоровах, процесіях і т. п.) то не стави її на перший елементарний італійський нерв і темперамент, або знов попадає в поверховість, чи прибілшення. (Нпр. сцена убивства в III. образі). На загаль Корнігольда і його музика є невідомим хоча й доволі симпатичним силою своєї раси: попри мелодичну інтенсивність, технічне багатство, часто грішиться пересиченою амплітудою, або поверховим прибілшенням та недостатню глибокого, правдивого переживання. Там очевидно його опері не відбирається деякої стій-

пости і анімація в сучасний мент, такий убогий для музики.

Виставка опери в театрі, заваживши технічні її вимоги — була доволі дбайлива і за це належить признання режисерії і диригентови н. Лерероан. З артистів на чолі під оглядом вокальним висунулася п. Плятіана у своїй дуже вибагливій і відповідальній партії. Інші ролі були в міру їх голосових сил більші або менше добрі. Режисерія як звичайно на прем'єрі, ще трохи „шванкувала“.

Ст. Л-ч.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіновича:

Ягольниця:

2. III. Вихрест.

Копичинці:

3. III. Царевич.

4. III. Два злодії.

12-7

Загальні Збори Тов. Вакаційних Осель відбудуться в п'ятницю дня 16. III. 1928 в год. 5 в домі т-ва Марійського вул. Бляхарська ч. 11, II. поверх. Якщо би в означений годині не явилось статутним вимагав число членів, то другі Загальні Збори, яких рішення будуть правосильними без огляду на число учасників, відбудуться в год. 5:30 в тім самім локалію і з тим самим порядком денним. — Виділ.

о. Михайло Осідач парох Ветлини

помер 3. січня 1928. Тихий робітник-селянин визначався зразковою працею, розумом і повагою. 25 літ працював для народу — а хата його була осередком пораді поміч для всіх, що її потребували. Гостинність його знала була від Кракова по Збруч — бо всі літні прогульки находили в його хаті гостинне прийняття а найбільше потерпіли академики, котрі в кожній потребі все у його находили. — Величавий похорон був найкращим доказом його заслуг і симпатії. В. И. П. — Дякуємо проте Вам Впр. о. декан Устияновський за провід в похоронах і прочим ОО. котрі взяли участь і тим котрі задля великих снів не могли відстати з братства церковному і малім школяркам і всім неоглядній громаді за милосерний вчинок присутності на похоронах або слова співчуття. Всім ниніє Спасибі! — Галля Осідач — жінка; Ольга, Слава, Люба, Надя, Владзю і Тодій діти, Омелян Богачевський — зять. 16:0

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ.

ГОДИННИК Ваш буде найліпше направлений в найбільшій годинникарській роботні Івана Зельтенрайха, Львів, пл. Маріївська 5. — З прохання просимо репарції прислати поштою. — Старомодні давські годинники перероблюємо на ручні. 36 65-7

ГОРОДНИК рілник бувавший арендар, може вести город і лілну господарку, жонатий, бездітний пошукує посади від 1. березня або 15. на ординарію елентуально пенсію. Успіає помірковано. Ласкаві згодошення до Адміністрації під Володимир. 1604 1-1

ПАНЮ, що в суботу в год. 2 в полудне відобрала черевки із гумовими підшвами в склепі при вул. Сикстуській 10 просить у власнім інтересі згодошитися по виміну. 1608 1-1

ОГЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відповідає.

Соціальні недуг легіна, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1058 Пересітлення Рентгеном 20-24

НА ВЕСНЯНИЙ І ЛІТНИЙ СЕЗОН

порукає ЕЛЕГАНТНІ І ГАРНІ

КАПЕЛЮХИ по приступних

цінах

О. БЕРЕЖНИЦЬКА — ЛЬВІВ,

1578 вул. Пекарська 47. 3-4

Приймає всякого рода моднярську роботу.

ВЕСІЛЬНІ ДАРУНКИ

І ПРИНАГІДНІ

купити найдешевше у фірмі:

С. А. РОПШІЦ

Сикстуська 16.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

Б. ЛЕПКОГО

ПОЛТАВА

ТОМ I.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ.

ЦІНА:

БРОШУР. 8—, ПІВПОЛ. 10—,

ПОЛ. 11—, ПОРТО 1— зол.

КНИГАРНЯ

НАУКОВОГО Т-ва Ім. ШЕВЧЕНКА

Львів, РИНОК 10.

МЕБЛІ

СТИЛЕВІ

Брик і Гринер — Львів

Ягайлонська 24. Тел. 21-76. 1570 3-3

Байкуйте насіння Успулюном

350

СУХОЮ БАЙЦЮ УСПУЛЮН

ЙОСИФ КАРРАХ

Львів, Касцюшки 18.

!!! КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ !!!

Дешевий тиждень жіночого красивого і закордонного білля від 5. березня. Пінес, Львів, Болів 7.

Показникові витинку даємо 5%, опусту з реклами. Цін виставових.

НЕГАЙНО продам

склеп кольоні-

яльний враз з това-

рами та першоряд-

ним урядженням і ме-

шкання побіч, зложе-

не з покою, кухні та

передпокою. Виспав-

ського 11. 1597 3-3

225

Цінні приступні — салата ратани.

Найбільша в краю фабрика дзвонів

Братів ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

в Калуші, вул. Свєтська ч. 14.

в Перемишлі, вул. Красінського ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гармо-

нійні і поодинокі, а постійно удержує

на складі заніш 200 штук готових дзво-

нів у вазі від 10 до 600 кг.

82-7

Якщо Ви, не лиш на словах, але й на ділі приятаєть нашої кооперації, то будете купувати набіл тільки в склепах

„МАСЛОСОЮЗУ“

Таким чином не поносите ніякої жертви, бо купуєте найліпший набіл та загально признане знамените десерове масло.

ВЛАСНІ СКЛЕПИ:

1) Костюшка 1 а	4) Зиблікевича 49
2) Ринок 10	5) Жовківська 11
3) Льва Саніги 21	6) Городецька 48.
Стрий, Шевченка 5.	Самбір, Костюшка 11 а.
Станиславів, Собеського 28.	Коломня, Шевченка 25.
Перемишль, Ринок 25.	Дрогобич, Стрийська 14.
Тернопіль, Міценкича 41.	1593 3-7